

ningen. (Rei!)*) I saa Tilfælde skulde jeg bede, at det maatte blive rettet derefter. Det er jo hovedsagelig Indstillingen, det her kommer an paa. Jeg skal give den ærede Ordfører Ordet, hvis han ønsker det.

Ordføreren: (Simony) Det fremlagte Lovforslag, som nu er Gjenstand for Behandling her i Thinget, gaaer ud paa at høre forskellige ældre Skatter, som ere blevne lignede deels særligt og deels paa en særlig Maade, og dernæst at bestemme det Bederlag, der skal opkræves for disse Skatter, der saaledes for Fremtiden bortfalde. Eftersom Sagen nu er ordnet, gaaer Lovforslaget kun ud paa at regulere disse Skatter noget nærmere, Niemedet er ikke, at indføre en ny eller forøget Skattebyrde. Efter Lovforslaget, som det nu foreligger, bortfalde nemlig disse Skatter, der nævnes i § 1, og da Statskassen overtager Udgifterne, der hidtil ere blevne bestridte ved disse Skatter, er det nødvendigt, at Statskassen derfor erholder et Bederlag. Dette Bederlag er bestemt, som Motiverne udviste, saaledes, at det paa det Nærmeste svarer til det Beløb, som disse Skatter hidtil have andraget, og med Hensyn til Reguleringen af dette Beløb mellem de forskellige Betsningsgjenstande, hvor paa Skatten er falden, er der iagttaget den Grundsatning, at disse forskellige Gjenstande ikke herefter skulle faae mere at udrede, end de hidtil have havt, saaledes nemlig at af dette Beløb, som Motiverne har anslaaet til 575,000 Rbd., falder paa Hartkornet et Beløb af omtrent 460,000 Rbd., paa Kjøbenhavn 53,000 Rbd. og paa de øvrige Kjøbstæder et Beløb af 62,000 Rbd. Ved denne Maade at ordne Sagen paa, har Udvalget i det Hele ikke fundet Noget at erindre. Udvalget er ogsaa enig i, at det for Diebliffet er rettest at blive staaende ved denne Fordeling, der her er foreslaaet. Det har vel af Udvalget været taget under Overveielse, om der ikke maatte være Anledning til at udvide denne Lovs Bestemmelser om Ophævelsen af flere ældre Skatter ogsaa til Ophævelsen af andre Skatter, der er beslagtede med flere af dem, der næv-

nes i denne Lov; men Udvalget har ikke troet, at kunne gaae ind herpaa, idet der dertil vilde udfordres Arbejder og Forberedelser, som Udvalget ikke har kunnet gaae ind paa. Det er kun med Hensyn til eet Punct, at der i Udvalget har været nogen Meningsforskjel, nemlig med Hensyn til Indqvarteringsbyrden, og med Hensyn til denne har Udvalget dog forsaavidt været enig, som vi alle have anseet det ønskeligt, om Indqvarteringsbyrden kunde overtages ganske af Statskassen. Vi indseer imidlertid, at dette ikke nu strax lader sig udføre, idet dertil vil udfordres Forberedelser, som kræve Tid, inden de kunne fuldføres. Fremdeles er ogsaa Udvalget, hvad Indqvarteringen angaaer, enig i, at de hidtil bekværterede Byer erholde en fuldstændigere Godtgørelse for den Indqvarteringsbyrde, der paa hviler dem; det er kun med Hensyn til det større Beløb, der, naar Lovforslaget træder i Kraft, kommer til at hvile paa de mindre Kjøbstæder, at der i Udvalget har været nogen Meningsullighed, idet Udvalgets Fleertal er gaaet ud fra den Forudsætning, at de mindre Kjøbstæder maatte deeltage i denne Byrde paa samme Maade og i samme Forhold, som de større Kjøbstæder efter den Maalestok, som i Lovudkastet nævnes, nemlig et sammensat Forhold af Folkemængden og Assuranceffummen. Imidlertid troer jeg ikke her paa dette Stadium af Sagen at burde gaae ind paa nærmere at imødegaae de Grunde, som Udvalgets Mindretal har anført for den af det udtalte Mening, idet jeg forbeholder mig nærmere derom at høre mig, navnlig naar Sagen kommer til anden Behandling.

Derimod er der flere Punkter, om hvilke, hvad enten Sagen ordnes paa den af Udvalgets Fleertal eller den Udvalgets Mindretal foreslaaede Maade, Udvalget har troet, at det var ønskeligt, at flere af de ærede Ministre vilde udtale sig. For det Første skønner Udvalget ikke rettere end, at det vil være nødvendigt, hvad enten man betragter Sagen paa den ene eller anden Maade, at der udarbejdes en ny Lov, der forandrer de Regler, hvorefter Indqvarteringsbyrden nu er fordeelt. Som bekendt forholdes der hermed saaledes, at de ikke bekværterede Kjøbstæder kun betale en Tre-

*) Disse Rettelser ere tagne til Følge ved Indførelsen i Tidenden af Udvalgets Betænkning, der findes i Nr. 210--211, Pag. 3335--3350.